

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 03 2021 10:08:10

كَذَلِكَ
يَضْرِبُ
اللهُ
اْلاَمْثَالَ "O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğü gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misaller verir." (Ra'd, 13/17) Bu ayette sözü edilen misal, aslında çoğumuzun yabancı olmadığı bir tabiat manzarasıdır. Yüce Rabbimizin bir lütfu olarak yağın sağanak yağmurun ardından derelerin taşması, su yüzeyinde köpüklerin birikmesi ve bu köpüğün akan suyla birlikte gözlerden kaybolması son derece normal ve bilinen bir doğa olayıdır. Ancak ilâhî kelamda bu olay Hak ile Batılın, doğru ile yanlışın veya aydınlık ile karanlığın her açdan nasıl ayrıştığını gösteren bir misal olarak karşımıza çıkıyor. Basit gibi görünen tabiat olaylarının dahi aslında ilâhi kudretin birer işareti olduğu gerçeğine çekiyor dikkatlerimizi. Şimdi bu misal üzerinde biraz düşünelim: Suyun yüzeyinde biriken köpük bazen o kadar birikir ki, su yüzeyinin tamamını kaplar ve adeta akan su değil de ak köpüktür. Ancak ne kadar çok olursa olsun sonuçta köpük köpüktür değil mi? Altından akan nehrin gücüne ne kadar dayanabilir ki? Çünkü asıl olan sudur ve bize, tabiata hayat veren rahmettir; diğeri ise biraz sonra yok olmaya mahkûm bir kalıntıdır. Aynı şekilde altın ve gümüş gibi süs eşyası olarak veya demir gibi çeşitli işlerde kullanılmak üzere eritilen madenlerin yüzeylerinde biriken tortular da tıpkı köpük gibi geçicidir; asıl ve faydalı olan ise madendir. İşte bu yüzden Hak, can veren suya, faydalı olan madene; batıl ise varlığı geçici olan, yok olması an meselesi su yüzeyindeki köpüğü ve madenin üzerinde birikmiş tortulara benzetilmiş. Gerçi وَقُلْجَاءَالْحَقُّوَزَهَقَالْبَاطِلُاِنَّالْبَاطِلَكَانَزَهُوقًا "De ki: “Hak geldi, batıl yok oldu. Şüphesiz batıl, yok olmaya mahkûmdur.” (İsrâ, 17/81) ayeti de bunu ifade etmekte. Dolayısıyla Hakkın gücü gerçektir, batılınki ise sahtedir. Bu itibarla Hz. Musa’nın esasının gerçek (hak) yılan olup sahte (batıl) yılanları yok ettiğini bildiren ayet فَوَقَعَالْحَقُّوَبَطَلَمَاكَانُوايَعْمَلُونَ“Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boş açıktı.” (Arâf, 7/118) son derece anlamlıdır. Bu misaller, Hakk’a

inananlar olarak bizlere kuvvet vermelidir. Şöyle ki; eğer o zaman batıl, gümüş; züm; münde yıkılamayacak veya karşı konulamayacak bir gümüş; eğer; gibi gümüş; ründe; nebilir. Buna asla aldanmamalıyız. O, gümüş; eğer; lünde; gibi gümüş; ründe; nse de Hakk'ın karşısında son derece zayıftır. Batılın Hakk'a karşı gümüş; cünde;, ne kadar eğer; ok da olsa künde; pünde; ğünde; n suya karşı gümüş; cünde; mesabesindedir. Ancak bunu anlamamız iğer; in inancımızla, tutum ve davranışlarımızla Hakk'ın yanında olduğumuzu gümüş; sternek durumundayız. Kutsal kitabımızda anlatılan her bir Peygamber kıssası bize bu gerçeki vurgulaması bakımından bünde; yünde; künde; nem taşımaktadır. Her Peygamber, batıla karşı bir hak mücadelesi vermiştir. Kutsal kitabımızın sık sık yer verdiği bu mücadelelerde gümüş; ze eğer; arpan ilk husus, bence; tılın sayısal ve maddi münde; stünde; nlünde; ğünde; ne karşı Hakk taraftarlarının gümüş; zle gümüş; ründe; lebilir ciddi bir gümüş; eğer; lerinin olmayışydı. Sevgili Peygamberimizin bir avu eğer; insanla başlattığı Hak mücadelesinin hi eğer; bir batıl ve şeytanice; gümüş; eğer; tarafından durdurulamamış olması da bu gerçeki eğer; önde; nemli bir parçesidir. Şunu unutmamalıyız ki, Hakk'ın gümüş; cünde; yine Hakk'tan gelmektedir. Nitekim bir eğer; yette Rabbimiz, kendisini "Hakk" olarak nitelerken, kendisi dışında tapınılan, ibadet edilen unsurların ise "bence; tıl" olduğunu zikretmektedir. 1584; 1614; 1604; 1616; 1603; 1614; 1576; 1616; 1575; 1614; 1606; 1617; 1614; 1575; 1604; 1604; 1607; 1614; 1607; 1615; 1608; 1614; 1575; 1604; 1618; 1581; 1614; 1602; 1617; 1615; 1608; 1614; 1575; 1614; 1606; 1617; 1614; 1605; 1614; 1575; 1610; 1614; 1583; 1618; 1593; 1615; 1608; 1606; 1614; 1605; 1616; 1606; 1618; 1583; 1615; 1608; 1606; 1616; 1607; 1616; 1575; 1604; 1618; 1576; 1614; 1575; 1591; 1616; 1604; 1615; 1608; 1614; 1575; 1614; 1606; 1617; 1614; 1575; 1604; 1604; 1607; 1614; 1607; 1615; 1608; 1614; 1575; 1604; 1618; 1593; 1614; 1604; 1616; 1609; 1617; 1615; 1575; 1604; 1618; 1603; 1614; 1576; 1616; 1610; 1585; 1615; "Bu bünde; yledir. eğer; nkünde; Allah hakkın ta kendisidir, onu bırakıp da tapıkları ise batıldır. Şünde; phesiz Allah yünde; cedir, bünde; yünde; ktünde; r." (Lokman, 31/30) Yünde; ce Rabbimiz, nankünde; rlünde; k edip ayetlerine sırt eğer; evirenlerin davranışlarını boş ve faydasız ilan ederken 1575; 1616; 1606; 1617; 1614; 1607; 1614; 1572; 1615; 1604; 1570; 1569; 1616; 1605; 1615; 1578; 1614; 1576; 1617; 1614; 1585; 1612; 1605; 1614; 1575; 1607; 1615; 1605; 1618; 1601; 1616; 1610; 1607; 1616; 1608; 1614; 1576; 1614; 1575; 1591; 1616; 1604; 1612; 1605; 1614; 1575; 1603; 1614; 1575; 1606; 1615; 1608; 1575; 1610; 1614; 1593; 1618; 1605; 1614; 1604; 1615; 1608; 1606; 1614; "Şünde; phesiz bunların (din diye) eğer; inde bulundukları şey yok olmaya mahkumdur. Yapmakta olduklarının hepsi batıldır." (Arace; f, 7/139) 1575; 1614; 1604; 1617; 1614; 1584; 1616; 1610; 1606; 1614; 1603; 1614; 1601; 1614; 1585; 1615; 1608; 1575; 1608; 1614; 1589; 1614; 1583; 1617; 1615; 1608; 1575; 1593; 1614; 1606; 1618; 1587; 1614; 1576; 1616; 1610; 1604; 1616; 1575; 1604; 1604; 1607; 1616; 1575; 1614; 1590; 1614; 1604; 1617; 1614;

اَعْمَالَهُمْ “İnkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar var ya; işte, Allah onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.” (Muhammed, 47/1), Hz. Muhammed’e “Hakk” olarak indirilen kitaba inanıp bu doğrultuda yararlı işler yapanların ise günahlarını bağışlayacağını müjdelemektedir. Bu durum ise, Allah’ın nimetlerini görmezlikten gelip onun kitabından yüz çevirenlerin “batıl”a, inananların ise, Rablerinden indirilen “Hakk”a uymalarından kaynaklanmaktadır.

وَالَّذِينَاَمَنُواوَعَمِلُواالصَّالِحَاتِوَاَمَنُوابِمَانُزِّلَعَل.َىمُحَمَّدٍوَهُوَالْحَقُّمِنْرَبِّهِمْكَف.َّرَعَنْهُمْسَيِّئَاتِهِمْوَاَصْلَحَبَالَهُمْ “İnanıp salih ameller işleyenlerin ve Muhammed’e indirilene -ki o Rablerinden gelen hakır-inananların ise Allah günahlarını örtmüş ve hâllerini düzeltmiştir.” (Muhammed, 47/2) ذَلِكَبِاَنَّالَّذِينَكَف.َرُوااتَّبَعُواالْبَاطِلَوَاَنَّالَّذِينَاَمَنُوااتَّبَعُواالْحَقَّمِنْرَبِّهِمْكَذَلِكَيَضْرِبُاللهُلِلنَّاسِاَمْثَالَهُمْ “Bu, inkâr edenlerin batıla uymaları ve inananların Rablerinden gelen

gerçekçiler;eğer uymalarından dolayıdır. İşte Allah, onların gerçek teşkil edecek durumlarını insanlara böyle anlatır.” (Muhammed, 47/3) Bu ilahî hüküm;deyiş de dikkate aldığımız zaman her ne şart altında olursa olsun doğrunun, gerçekçilerin yanında yer almaktan asla çekinmemeli, ancak “el-Hakk” olan Allah’a dayandığımız takdirde tüm şeytanî ve batıl güçlere karşı dik durabileceğimizi bilmeliyiz. Allah bizleri Hakk’ı Hak bilip ona uyanlardan; batılı batıl bilip ondan kaçınanlardan eylesin! Mahmut DEMİR